

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Näytetään Uruguaylle!

Nyt se on alkanut! Potkupallon maailmanmestaruusturnaus!! Me kaikki olemme ihan täpinöissämme, erityisesti televisioselostajat ja kommentaattorit!!! Katsokaa ja kuunnelkaa vaikka Pasi Rautiaista. Jo tässä vaiheessa näyttää varmalta, että hän poksahuttaa, ennen kuin kisat ovat ohi.

Kieltämättä tässä kuumenee rauhallisempikin kansalainen. Kyllä nyt näytetään Uruguaylle kaapin paikka! Sitä ei enää päästetä tekemään samaa tempua kuin vuonna 1950, jolloin se ruoja tuli ja voitti meidät loppuottelussa, vaikka ei olisi pitänyt. Kyllä se on meitä siitä asti jurppinut. Sitä häpeää eivät poistaneet Helsingin olympiakisat, eivät jääkiekkoilun maailmanmestaruudet, eivät Lasse Virenin nelosvoitot, ei Lordin euroviisu, eivät mitkään. Tappio Uruguaylle on hiertänyt meidän jokaisen sielussa yli puoli vuosisataa – tai niiden sieluissa, jotka ovat vielä hengissä. Läheskään kaikki eivät ole, sillä vuoden 1950 jälkeen on tehty varmaan miljoona itsemurhaa, useimmat epäilemättä juuri tuon tappion takia.

Jos ihan tarkkoja ollaan, niin eihän Suomi hävinnyt Uruguaylle silloin 1950. Häviö oli Brasilia, silloisten ja nykyisten kisojen isäntämaa. Se on siis tällä tavalla mitattuna huonompi potkupallomaa kuin Suomi – me emme ole tainneet hävitä Uruguaylle koskaan, emmekä ainakaan MM-kisojen loppuottelussa.

Näistä pienistä sivuhuomautuksista huolimatta meno täällä Suomessakin on sellaista, että aivan yhtä hyvin me itse olisimme voineet hävitä Uruguaylle ja ajautua kansansuruun. Täällä kylmässä Pohjolassa on kuitenkin tyydyttävä murehtimaan muiden puolesta, koska Suomi ei ole ikinä päässyt eikä ikinä pääse jalkapallon MM-kisoihin. Me täällä olemme keskittyneet omaan peliimme ja katsomaan mihin se riittää. Jos se ei riitä mihinkään, sille ei mahda mitään. Silloin on viisainta keskittyä jonkun muun peliin, ja jos kerran valitsemaan päästään, miksemme keskittyisi Brasiliaan, kisojen suureen suosikkiin.

Brasilia on meille sopiva kannustuskohde ainakin parista syystä. Ensimmäinen niistä on tuo Uruguay, jolle on aika kosta. Brasilia kostakoon omasta puolestaan vuoden 1950 tappion, mutta samalla se näpäyttää tuota änkyrämaata Suomen puolesta, koska uruguaylaiset mielenosoittajat ja lakkoilijat jatkuvasti häiritsevät Stora Enson sikäläisen tehtaan toimintaa. Toinen syy Brasilian kannustamiseen on pohjoismaalainen: yksikään Pohjoismaa ei selvinnyt MM-kisoihin, mutta brassit pelaavat sinikeltaisissa asuissa, joten heitä voi hyvinkin erehtyä luulemaan ruotsalaisiksi. Heitähän me suomalaiset kannatamme kaikissa kilpailuissa.

Artikkelin lähde Kaleva